Nr. 20. Mielec, dnia 15 stycznia 1931 r. Rok XI.

# Orędownik

## Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

### Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: XLII-128. Mielec, dnia 10. 1. 1931.

W ślad reskryptu z dnia 30. XII. 1930 L: XLIII 128/30. oznajmiam, że ostateczny termin całkowitego ściągnięcia składek ogniowych został przez Inspektorat Wojewódzki P.Z.U.W. przesunięty do dnia 31 stycznia 1931 r.

Polecam Zwierzchności gminnej przystąpić bezzwłocznie do egzekucji, tak by w nieprzekraczalnym terminie, do dnia 31 stycznia 1931 r. wszystkie zaległości zostały ściągnięte, a rejestry poborowe odesłane.

ODPIS.

Ministerstwo Rolnictwa przesyłając reskryptem z 27. XI. 1930 r. Nr, 5962 W. I. do wglądu plik świadectw miejsca pochodzenia, wydanych przez niektóre miejscowości tamt powiatu zauważyło, że świadectwa te wykazują liczne braki i niewłaściwości z powodu błędnego ich sporządzania.

Ponieważ zwierzęta legitymowane świadectwami miejsca pochodzenia nieodpowiadającemi przepisom rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z 22. III. 1928 (Dz U. R. P. Nr. 42 poz. 408), winny być traktowane w myśl postanowień § 6. tego rozporządznnia jako zwierzęta niezaopatrzone w świadectwa, przez co właściciele są narażeni na straty. Urząd Wojewódzki z uwagi na ważność sprawy, przypominając ponownie powołane wyżej przepisy. poleca Panu Staroście wezwać organa upoważnione do wydawania świadectw miejsca pochodzenia, aby przy sporządzaniu tych świadectw ściśle przestrzegały postanowienia zawarte w § 3. wspomnianego rozporządzenia a w szczególności aby zaopatrywały świadectwa w swój podpis i pieczęć urzędową, a nadto aby zawsze podawały w nich termin ważności.

Za Wojewodę: A Pilch, nacz, Wydziału.

L: 63-si-31 Mielec, 12/1 1931.

Zwierzchności gminnej (wszystkie) do wiadomości pouczenia osób którym powierzono wydawania tych świadectw i ścisłego przestrzegania.

### ODPIS.

Ogłoszenie Wojewody Krakowskiego z dnia 19 grudnia 1930 r. w sprawie obowiązującego w roku 1931 czasu ochronnego na zwierzęta łowne.

W myśl art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 934) o prawie łowieckiem ogłaszam wykaz obowiązującego w roku 1931 czasu ochronnego w którym na terenie Województwa Krakowskiego zabronione jest polowanie na następujące zwierzęta i ptactwo:

Łosie, byki od 15 XII. do 31.VIII. Jelenie, byki, daniele rogacze od 1 XI, do 31.VIII. Sarny, kozły od 1 XI. do 15 VI. Zające szaraki od 15.I. do 31.X. Zające bielaki od 15 II. do 31.X. Borsuki od 1.XII. do 31.VIII. Wiewiórki od 1.III do 31.X. Głuszce, koguty od 15 V. do 15.III. Cietrzewie, koguty od 1.VI do 15.VIII. Jarząbki od 1.II. do 15 VIII. Pardwy od 1.II do 15.VIII. Bażanty, koguty od 1.II. do 31.VIII. Kuropatwy od 1.XII. do 31.VIII. Przepiórki od przylotu do 31.VIII. Słonki od 15 V. do 15 VIII. Bataljony od 1.VI. do 10.VIII. Dziki kaczory od 1.VI do 10 VII. Dzikie kaczki, samice i młode od 1.III. do 20 VII. Inne ptactwo wodne i błotne od 1 III. do 10.VII. Dzikie łabędzie i dzikie gęsi od 15 V. do 31.VII. Dropie, dropie kamionki (strepowe) dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty od 1.II. do 15.VIII. Ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi gołębiarzy, krogulców, wron i srok od 1 II. do 15.VIII. Dziki indyki samice od 1.I. do 15.X. Dziki indyki samce od 15.V. do 15 X.

Wojewoda: Mikosz.

Odpis.

Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 19 grudnia 1930 r w sprawie rozszerzenia czasu ochronnego na zwierzynę łowną na terenie Województwa Krakowskiego.

Na zasadzie art. 51. ust. II. punkt a. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R P. Nr. 110 poz. 934) oraz § 1 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 17 marca 1928 r. (Dz, U. R. P. Nr. 46 poz. 448) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozszerzam na rok 1931 normalny-według prawa łowieckiego czas ochrony na: zające szaraki od 15 stycznia do 31 października, dzikie kaczki oo 1 marca do 20 lipca, sarny, kozły od 1 listopada do 15 czerwca.

§ 2.

Przekroczenie postanowień niniejszego rozporządzenia ulega ukaraniu w myśl postanowień rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 1.0 poz. 934).

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 roku.

Wojewoda: Mikosz.

L: XXX/86/30. Mielec, dnia 5 I 1931.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości z poleceniem należytego ogłoszenia w sposób dotychczas w gminie praktykowany.

**Starosta powiatowy: Balicki.**

## Rada powiatowa.

## Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 4931-P-I. Mielec, dnia 2/I. 1931.

W myśl okólnika Nr. 13. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z 19 listopada 30 r. Nr. SG 407/27/h|28, podanego do wiadomości reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z 29 XI. 30 r. L. Sam. I-269|I- T. Wydział powiatowy zarządza, aby Zwierzchności gminne w zawieranych przez siebie umowach, wprowadzały zastrzeżenie zobowiązujące przedsiębiorców, pod rygorami, do posiłkowania się wyrobami produkcji krajowej.

---

Odpis.

Komitet Floty Narodowej, Warszawa Elektoralna 2 Tel. 30-34 P.K.O. conto Nr. 30 Nr. Dz. 5630 O Zjednoczenie wysiłków. Na ostatnie wystąpienie niemieckie, społeczeństwo zareagowało jednomyślnym czynnym protestem: wzmożoną ofiarnością na budowy floty morskiej, najlepszej gwarantki polskiego stanu posiadania na Bałtyku. Niestety, we wszelkich w tym kierunku szlachetnych usiłowaniach brak jednolitego koordynującego planu działania. Próby zbierania funduszów na budowę okrętów podejmuje na własną rękęmimo wielokrotnych apelów pracy i niektórych organizacji społecznych-cały szereg Stowarzyszeń i Komitetów. I tak: Liga Morska i Rzeczna organizuje loterję fantową na budowę floty, niektóre zaś jej oddziały przeprowadzają zbiórki na budowę łodzi podwodnej—Okręg Poleski Ligi zbiera składki na jacht dla przysposobienia wojsk. morsk. Związek Okr. Kres. Zach. organizuje „Tydzień Pomorza" na zakupno hydroplanów. Komitet Inwalidów Łódzkich—na łódź podwodną. Komitet budowy łodzi podwodnej im. Marszałka Piłsudskiego zbiera na ten cel ofiary już od roku 1927. Tak nieskoordynowana akcja wprowadza chaos i dezorjentuje społeczeństwo,—taki stan rzeczy nadal trwać nie może. Pozatem chodzi o wyniki tych akcyj. Czyż każda z wymienionych organizacji będzie w stanie za naszych czasów ofiarować Państwu użyteczną jednostkę morską. Inicjatorzy zapominają, że przeciętny statek handlowy kosztuje 2, miljony zł, a łódź podwodna 9. miljonów A przecież sprawa ta jest już przesądzona i ustawowo uregulowana. Istnieje instytucja, mająca na celu skoordynowania wszelkich w tym kierunku usiłować społeczeństwa, oraz zbiórkę na budowę floty morskiej tak wojennej, jak i handlowej. Instytucją tą jest Komitet Floty Narodowej, utworzony Ustawą z dnia 16. lutego 1927 r. (Centrala—Warszawa, Elektoralna 2, P.K.O. Nr. 30) z Komitetami Wojewódzkiemi, Powiatowemi i Kołami lokalnemi. Ze wszystkich, o podobnym celu, organizacji jedynie tylko Komitet Floty Narodowej może się poszczycić realnym wynikiem swej działalności: dał Państwu w r. b, wspaniały statek szkolny „Dar Pomorza". W tym więc Komitecie jako Instytucji do tego powołanej, winny być zjednoczone wszelkie w tym kierunku wysiłki obywateli dobrej woli i do niej kierowane wszelkie na ten cel składki.

Sekretarz Generalny Kom. Fl. Nar.
Gen. M. Zaruski w. r.

L: 4351-P-I. Mielec, dnia 8|I. 1931,

T, Wydział powiatowy podaje Zwierzchnościom gminnym okólnik Komitetu Floty Narodow w sprawie „Zjednoczenia wysiłków" z gorącem zaleceniem popierania tak ważnej akcji wśród mieszkańców tamt. gminy.

---

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewn. reskr. Nr. Z I. 1065|30 z dnia 21.X. 1309 r. w przedmiocie przechowywania obornika podaje następujące wyjaśnienia sanitarne, odnoszące się do przysypywania obornika w gnojowni warstwą ziemi uprawnej, trocin drzewnych lub miałem torfowym, oraz do tworzenia osobnych komór na obornik i osobno na wodę gnojową.

1. Obsypanie obornika grubą warstwą (25 30 cm.) ziemi, zwłaszcza ziemią zwięzłą, jest pożądane, zarówno ze względu na ekonomję rolniczą, jak i ze względów sanitarnych. W ten sposób można bowiem znacznie ograniczyć rozmnażanie się much. Przy każdorazowem codziennem składaniu obornika na gnojowni należy układać go na niewielkiej przestrzeni gnojowni, tak, aby nie duży stos doprowadzić można w stosunkowo niedługim czasie do pożądanej wysokości około 2 m. i nakryć go grubą warstwą ziemi, a następnie tuż przylegające do niego ułożyć stos następny i doprowadziwszy go do wysokości stosu poprzedniego, również nakryć ziemią. Także i zewnętrzne boki okryte powinny być ziemią, co należy już przy układaniu stosu zwrócić uwagę, obkładając go ziemią.

2. Trociny drzewne nie odznaczają się wysoką nasiągliwością, a rozkład ich jest powolny. dodawanie ich do obonika nie powoduje korzyści ani gospodarczych, ani sanitarnych. Nie radzi się przeto zalecać użycia tego środka.

3. Użycie suchego miału torfowego jest polecenia godnem. Torfem można wyścielać wszystkie ścieki w stajni i codziennie nasycone gnojówką torf składać na stosie obornika. Obornik w ten sposób przesycony gnojówką, którą nasiąka torf, będzie dobrze konserwował azot. Obornik, przesypany suchem miałem torfowym nie daje korzystnych warunków do rozmnażania się much, ze względów sanitarnych użycie torfu do obornika zaleca się.

4. Przy każdej racjonalnie urządzonej gnojowni powinien być nieduży (około 0 3 m. sz na 1 dużą sztukę bydła) zbiornik na gnojówkę, do której spływa ze stosu t, zw wodagnojowa Niezależnie od tego powinien istnieć obszerniejszy zbiornik (około 1 m. sz. na 1 sztukę bydla), do któregoby ściekał mocz wprost ze stajni. O ile natomiast ściele się ścieki torfem i gnojówką w torfie wynosi sie na stos obornika, można rozmiary tego drugiego zbiornika znacznie ograniczyć. W obu zbiornikach należy gnojówkę pokryć warstwą 5 cm. oleju mineralnego, a zbiornik nakryć szczelnie pokrywą drewnianą.

L: 19 P-I. Mielec, 8 I. 1931.

Podaje do wiadomości T. Wydział powiaty reskrypt Min. Spraw Wewn. N-Z-I. 1065|35 z 21|XI 30 r. podany do wiadomości okólnikiem Województwa z 4|XII 30 r. L. Z. L VI. c. 37 z poleceniem podania go do publ. wiadomości w sposób w gminie przyjęty i ścisłego zastosowania się w swoim zarządzeniem.

**Starosta powiatowy: Balicki.**

Nakładem Starostwa i Wydziału pow, w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.